

SPRAWOZDANIE Z KONFERENCJI „STATUS PEDAGOGIKI RODZINY”
ODBYWAJĄCEJ SIĘ W CZASIE ZJAZDU
ZESPOŁU PEDAGOGIKI CHRZEŚCIJAŃSKIEJ 20.11.2013 R.

20 listopada 2013 roku w Instytucie Pedagogiki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II odbył się zjazd Zespołu Pedagogiki Chrześcijańskiej działający pod patronatem Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN. W czasie zjazdu odbyła się konferencja na temat: „Status pedagogiki rodziny” poświęcona wspomnieniu ś.p. ks. prof. KUL, dr hab. Józefa Wilka – długoletniego Kierownika Katedry Pedagogiki Rodziny KUL w 10 r. Jego śmierci.

Całość spotkania rozpoczęła Msza Święta odprawiona w Kaplicy Matki Bożej Nadziei w Campusie na Majdanku.

Otwarcia dokonał Dyrektor Instytutu Pedagogiki ks. prof. Marian Nowak wskazując na konieczność refleksji nad rodziną oraz jej statusem metodologicznym jako subdyscypliny pedagogicznej.

W programie konferencji znalazły się wystąpienia pracowników Katedry Pedagogiki Rodziny KUL oraz zaproszonych i przybyłych gości.

Dr hab. Danuta Opozda, prof. KUL w referacie pt „Pedagogika rodziny w ujęciu Ks. Prof. J. Wilka” ukazała status pedagogiki rodziny jako subdyscypliny. Oznacza to uwzględnienie zagadnień związanych z instytucjonalizacją pedagogiki rodziny, jej miejscem w klasyfikacjach nauk i kontekstem - głównie metodologicznym. W tych obszarach można podjąć próbę porządkowania treści wskazujących na udział J. Wilka w rozwoju pedagogiki rodziny oraz próbę analizy jego programu pedagogiki rodziny. Bieżącym wyzwaniem w kontekście założeń o paradygmatyczności w pedagogice jest próba odpowiedzi na pytanie o paradygmat, który był podstawą rozwoju refleksji J. Wilka nad wychowaniem w rodzinie.

Dr Barbara Kiereś w referacie pt „Ksiądz Profesor Józef Wilk jako rzecznik personalizmu integralnego w pedagogice” przywołała postać Kierownika Katedry Pedagogiki Rodziny, który w swoim nauczaniu ujmował człowieka całościowo w perspektywie życia przyrodzonego i nadprzyrodzonego. Jako fundament rozważań o rodzinie i wychowaniu w rodzinie przyjął tzw. adekwatną antropologię, którą stanowi personalizm tradycji realizmu

filozoficznego a dopełniał ją personalizmem wypracowanym na gruncie religii chrześcijańskiej. Takie ujęcie zostało wypracowane w ramach cywilizacji łacińskiej i europejskiej tradycji pedagogicznej, której Ks. Prof. J. Wilk był kontynuatorem.

Dr Magdalena Parzyszek zwróciła uwagę słuchaczy na wychowanie religijne w ujęciu ks. prof. J. Wilka ukazując je jako zanurzone w wychowanie ogólne. Rozpoczyna się ono tam, gdzie doświadcza się miłości. Poszerza ono zakres postrzegania samego siebie i otaczającego świata. Pozwala otwierać się na miłość bez ograniczeń (nieśmiertelność). Sprawia, że człowiek może odkrywać swoje powołanie do życia z Bogiem w wieczności.

Inni prelegenci jak dr Katarzyna Braun ukazała Profesora jako Duszpasterza – Wychowawcę – Nauczyciela. Wychodząc z domu rodzinnego i wynosząc stamtąd religijność, umiłowanie wartości rodzinnych, otwartość na drugiego człowieka wszedł w kapłaństwo, które traktował jako służbę Bogu i człowiekowi.

Dr hab. Alina Rynio, prof. KUL w referacie pt „Wartość dziecka w ujęciu ks. prof. J. Wilka” wskazała na godność dziecka, jego prawa i znaczenie tak w życiu rodziny, Kościoła jak i całego społeczeństwa. Wypowiedziała też troskę o należyte wychowanie młodego pokolenia.

Głos zabrali także przyjaciele i uczniowie ks. prof. Józefa Wilka m.in. ks. prof. dr hab. Andrzej Marynirczyk – Kierownik Katedry Metafizyki KUL, ks. dr hab. Prof. UR Janusz Miąso, ks. prof. Marian Nowak – Dyrektor Instytutu Pedagogiki KUL czy dr hab. Alina Rynio, prof. KUL – Kierownik Katedry Pedagogiki Chrześcijańskiej.

Wspomnieniem osoby i dzieła ks. prof. Józefa Wilka została uczczona 10 rocznica śmierci Kierownika Katedry Pedagogiki KUL. Dla całego środowiska była ona okazją do przywołania dorobku ks. J. Wilka w zakresie pedagogiki rodziny, ale także podjęcia refleksji nad statusem metodologicznym pedagogiki rodziny jako subdyscypliny pedagogicznej.